

वा० रा०

॥२२॥

उक्तं वालिवीर्यमुपसंहरति एतदिति ॥ ६८ ॥ प्रहसन् भगवद्दीर्घाज्ञानादेववादइति हासः ॥ ६९ ॥ एवमुक्तप्रकारेण एकैकशः एकैकस्मिन्काले सप्तापि सवाली अ
सकृद्विव्याथ पीडितवान् ॥ आर्षपरस्मैपदं सकृत्कृतेः काकतालीयत्वव्युदासायासकृदिति विव्याधेति पाठांतरं तुल्योर्थः ॥ ७० ॥ एकेन बाणेनैषामेकं द्रुममपि चेन्निर्दारयेत् ॥
तदापि वालिनं हतं मन्ये तद्वधयोग्यतासंभावयति भावः ॥ पादेनास्थो हस्तेन स्पर्शायोग्यत्वात् तरसा बलेन प्रक्षिपेदपि चेत्तदापि रामस्य विक्रमं दृष्ट्वा वालिनं हतं म

एतदस्यासमं वीर्यं मयारामप्रकाशितं ॥ कथं तं वालिनं हंतुं समरेशक्ष्यसे नृप ॥ ६८ ॥ तथाब्रुवाणं सुग्रीवं प्रहसन् लक्ष्मणो ब्रवीत् ॥ कस्मि
त्कर्मणि निर्वृत्तेश्च दध्या वालिनो वधं ॥ ६९ ॥ तमुवाचाथ सुग्रीवः सप्तसालानि मान्पुरा ॥ एवमेकैकशो वाली विव्याथाथ सचासकृत् ॥
॥ ७० ॥ रामो निर्दारयेदेषां बाणेनैकेन च द्रुमं ॥ वालिनं निहतं मन्ये दृष्ट्वा रामस्य विक्रमं ॥ ७१ ॥ हतस्य महिषस्यास्थिपादेनैकेन लक्ष्म
ण ॥ उद्यम्य प्रक्षिपेच्च पितरसा द्वे धनुः शते ॥ ७२ ॥ एवमुक्त्वा तु सुग्रीवो रामं रक्तांतलोचनः ॥ ध्यात्वा मुहूर्तं काकुत्स्थं पुनरेव ब्रवीत् ॥
॥ ७३ ॥ शूरश्च शूरमानी च प्रख्यातबलपौरुषः ॥ बलवान् बानरो वाली संयुगेष्वपराजितः ॥ ७४ ॥ दृश्यंते चास्य कर्माणि दुष्कराणि सुरैर
पि ॥ यानि संचिंत्य भीतो हं क्रप्यमूकमुपाश्रितः ॥ ७५ ॥ तमजय्यमधृष्यं च वानरैर्द्रुममर्षणं ॥ विचिंतयन्नुमुचामि क्रप्यमूकममुं त्वहं
॥ ७६ ॥ उद्विग्नः शंकितश्चाहं विचरामि महावने ॥ अनुरक्तैः सहामात्यैर्हनुमत्प्रमुखैर्वरैः ॥ ७७ ॥ उपालब्धं च मेशलाध्यं सन्मित्रं मित्रवत्स
ल ॥ त्वामहं पुरुषव्याघ्रहिमवंतमिवाश्रितः ॥ ७८ ॥ किंतु तस्य बलज्ञो हं दुर्भ्रातुर्वलशालिनः ॥ अप्रत्यक्षं तु मे वीर्यं समरेतवराघव ॥ ७९

न्यइति संबंधः ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ध्यात्वा रामवीर्यस्याप्रत्यक्षत्वाद् रामेण वालिवधः शक्यो न वेति संचिंत्य पुनर्मित्रभावेनाह ॥ शूरश्चेति ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ यानि वालिकर्मा
णि संचिंत्य भीतस्तेन सह रणाय भीतः ॥ ७५ ॥ उक्तमेव भीत्या पुनराह ॥ तमजय्यमिति ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ त्वां मित्रमूतं ॥ ७८ ॥ यदि मामाश्रितस्तर्हि त्यज वालिभयं तत्राह
किंत्विति ॥ तद्वलं ज्ञातं त्वद्वलं चाज्ञातमतो भयमित्यर्थः ॥ ७९ ॥

कि० का०

॥२२॥